

Okresný súd Bratislava I

Váš list číslo/zo dňa
9C/36/2021

Naše číslo
SL-OPS-S-30/2023

Vybavuje/linka
JUDr. Záhorcová

Bratislava
20.04.2023

Vec
Vyjadrenie žalovaného

Žalobca: Svetové združenie bývalých politických väzňov
IČO: 37 796 542
Námestie Svätého Egídia 10
058 01 Poprad

Zastúpený: JUDr. Ján Garaj, MBA
Hviezdoslavova 2
058 01 Poprad

c/a

Žalovaný: Slovenská republika – Ministerstvo vnútra SR
Pribinova 2
812 72 Bratislava

poverený zamestnanec: JUDr. Katarína Záhorcová, na základe poverenia ministra vnútra Slovenskej republiky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pod č. p.: SL-OPS-2021/001914-194 zo dňa 27.09.2021

o porušení zásady rovnakého zaobchádzania a náhradu nemajetkovej ujmy

Žalovanému bola doručená žaloba v právnej veci žalobcu: Svetové združenie bývalých politických väzňov, IČO: 37 796 542, Námestie Svätého Egídia 10, 058 01 Poprad (ďalej ako „žalobca“), zastúpený: JUDr. Ján Garaj, MBA, Hviezdoslavova 2, 058 01 Poprad proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom: Pribinova 2, 812 72 Bratislava (ďalej ako „žalovaný“) o porušení zásady rovnakého zaobchádzania a náhradu nemajetkovej ujmy vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/36/2021.

Žalovaný zasiela súdu nasledovné

v y j a d r e n i e :

I.

Žalobca v žalobe uvádza: *„Vo vecnej pôsobnosti Ministerstva vnútra SR (ďalej len MV SR) je poskytovanie dotácií ... Od roku 2002 a do roku 2012 bola poskytovaná združeniam politických väzňov v súhrne vyššia dotácia ako Slovenskému zväzu protifašistických bojovníkov ... po voľbách v roku 2012 bol princíp doposiaľ zaužívanej parity spravodlivého rozdeľovania dotácií zásadne zmenený od roku 2013 v neprospech združení politických väzňov ... týmto postupom MV SR došlo od roku 2013 a naďalej aj v súčasnosti dochádza k porušovaniu zásady rovnakého zaobchádzania ...k porušovaniu zásady rovnakého zaobchádzania pri poskytovaní dotácií vo vecnej pôsobnosti MV SR preukázateľne došlo dlhodobo od roku 2006 a aj naďalej dochádza k diskriminácii SZBPV...“*

Žalobca sa domáha, aby súd vyniesol nasledovný rozsudok: *„Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky v rokoch 2013-2021 porušilo zásadu rovnakého zaobchádzania pri poskytovaní dotácií tým, že poskytovalo občianskemu združeniu Slovenský zväz protifašistických bojovníkov nepomerne vyššiu dotáciu ako občianskym združeniam zastupujúcich politických väzňov Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je povinné upustiť od porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a poskytovať dotácie na princípe rovnakého zaobchádzania Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je povinné upustiť od porušovania zásady rovnakého zaobchádzania v zmysle ustanovenia § 2 antidiskriminačného zákona bez diskriminácie z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti a poskytovať dotácie združeniam zastupujúcich politických väzňov na princípe rovnakého zaobchádzania spravodlivo v primeranej výške. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je povinné uhradiť Svetovému združeniu bývalých politických väzňov nemajetkovú ujmu vo výške 1000,- EUR.“*

II.

Podľa ustanovenia § 60 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „Civilný sporový poriadok“) sú stranami sporu žalobca a žalovaný. Účastníci konania musia disponovať vecnou legitimáciou. Vecnou legitimáciou sa rozumie stav podľa hmotného práva, podľa ktorého účastník konania je subjektom práv alebo povinností, ktoré sú predmetom sporu. Nedostatok pasívnej legitimácie znamená, že niekto, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, nositeľom hmotno-právnej povinnosti nie je.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 192/2004: *„Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je.“*

V zmysle ustanovení § 18 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Občiansky zákonník“) vznikajú právnické osoby písomnou zmluvou, zakladacou listinou alebo na základe ustanovení osobitného zákona. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky bolo zriadené zákonom č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov ako štátna rozpočtová organizácia. Jeho kompetencie vymedzuje uvedený zákon.

Slovenská republika a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky sú dva rôzne subjekty, ktorých postavenie pred súdom a najmä pasívna či aktívna legitímácia v súdnom konaní sa líšia a teda nie je možné ich zamieňať. V tejto súvislosti poukazujeme na R 22/1982: „*Štát ako subjekt občianskoprávneho vzťahu nemožno zamieňať s rozpočtovými organizáciami, ktoré majú vlastnú právnu subjektivitu.*“

Ministerstvo vnútra SR poskytuje dotácie podľa § 3a zákona č. 526/2010 Z. z. o poskytovaní dotácií v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 526/2010 Z. z.“).

Určenie právneho subjektu, ktorý v danom prípade je nositeľom hmotného práva má zásadný význam z hľadiska určenia pasívnej vecnej legitímácie. Znamená to, že pasívna legitímácia účastníka konania, je jednou z prvoradých procesných podmienok. Jej splnenie súd skúma ex offio v každom štádiu konania a na každom stupni. Nedostatok týchto podmienok je fakticky neodstrániteľný (napr. *rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009*).

Slovenská republika nie je pasívne vecne legitimovaná v tomto konaní. Žalovaný zastáva názor, že je nevyhnutné žalobu voči žalovanému zamietnuť.

III.

Vykonateľnosť žalobného návrhu je jednou z hlavných podmienok úspešnosti podanej žaloby. Žalobný návrh (presné formulovanie nároku) musí byť jasný, určitý, zrozumiteľný a hlavne vykonateľný. V prípade, že súd vo svojom rozhodnutí uloží žalovanému povinnosť v súlade so žalobným návrhom, tá musí byť zo strany povinného subjektu reálne splniteľná.

Žalovaný zastáva názor, že vyššie citovaný výrok žalobcu, tak ako je formulovaný v žalobe, nenapĺňa požiadavky vykonateľnosti. Takto vymedzený žalobný návrh spôsobuje vadu žaloby, ktorá bráni súdu túto žalobu vecne prejednať. Z dôvodu nevykonateľnosti žalobného návrhu by ani rozsudok, ktorým by súd prípadne žalobe vyhovel nemohol byť vykonateľný, preto je potrebné, aby táto vada bola ešte predtým, než súd pristúpi k prejednaniu veci samej odstránená postupom podľa ustanovenia § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku. V prípade, že žalobca svoj žalobný návrh riadne nedoplní a neopraví, bude potrebné žalobu v tejto časti odmietnuť, v súlade s ustanovením § 129 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) (ďalej ako „antidiskriminačný zákon“): „*Dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného*

postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.“

Podľa § 2a ods. 9 antidiskriminačného zákona: „Diskriminácia právnickej osoby je nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k tejto osobe z dôvodov podľa § 2 ods. 1, ak ide o jej členov, spoločníkov, akcionárov, členov jej orgánov, jej zamestnancov, osôb konajúcich v jej mene alebo osôb, v mene ktorých koná táto právnická osoba.“

Podľa názoru žalovaného, súd nemôže rozhodnutím vo veci samej uložiť strane súdneho sporu povinnosť, aby dodržiavala právne predpisy. Takto koncipovaný žalobný návrh je vo všeobecnosti aj v konkrétnom prípade nevykonateľný a neprípustný.

IV.

Žalovaný považuje žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú a neopodstatnenú. Žalovaný rozporuje žalobu v celom rozsahu.

Ministerstvo vnútra SR poskytuje dotácie podľa § 3a zákona č. 526/2010 Z. z. na zabezpečenie základných podmienok pre činnosť občianskych združení, ktorých členmi sú aktívni účastníci bojov proti fašizmu, účastníci protikomunistického odboja a politickí väzni. Podľa § 2 písm. e) a f) zákona je možné poskytnúť dotáciu na podporu organizovania pietnych a spomienkových akcií pri príležitosti osláv oslobodenia Slovenskej republiky, osláv Slovenského národného povstania a osláv víťazstva nad fašizmom vrátane spomienkových akcií a stretnutí odbojových skupín a organizovania pietnych spomienkových akcií pripomínajúcich obdobie zločinov komunizmu a na podporu výskumu, archivovania a publikačnej činnosti protikomunistického odboja, boja proti totalite a zločinom komunizmu.

Na základe uvedeného zákona poskytuje ministerstvo dotáciu pre:

- Konfederáciu politických väzňov Slovenska (ďalej len „KPVS“)
 - Svetové združenie bývalých politických väzňov (ďalej len „SZBPV“)
 - Politických väzňov Zväz protikomunistického odboja III. odboj (ďalej len „PV ZPO“)
- na financovanie zabezpečenia materiálno-technických podmienok pri organizovaní pietnych spomienkových akcií, publikačnú, edičnú, dokumentačnú a archivačnú činnosť, mzdové výdavky, hospodársko-správne výdavky.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 526/2010 Z. z. na poskytnutie dotácie nie je právny nárok.

Podľa § 3a ods. 2 zákona č. 526/2010 Z. z., platného v rozhodnom období, na poskytovanie dotácie podľa odseku 1 sa nevzťahujú § 5 a § 7 ods. 1 písm. c) a ods. 3 zákona č. 526/2010 Z. z., to znamená, že na takto poskytované dotácie sa podľa § 3a ods. 2 zákona č. 526/2010 Z. z. nevzťahuje výzva a taktiež ustanovenia o vyhodnocovaní dotácií.

Ministerstvo vnútra SR podľa § 6 ods. 3 zákona č. 487/2013 Z. z. o protifašistickom odboji, postavení a pôsobnosti Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov (ďalej len „zákon č. 487/2013 Z. z.“) poskytuje zo svojej rozpočtovej kapitoly každoročne príspevok pre SZPB na financovanie pietnych a spomienkových akcií pri príležitosti osláv oslobodenia, osláv Slovenského národného povstania a osláv víťazstva nad fašizmom, vrátane spomienkových akcií a stretnutí odbojových skupín, zhromažďovanie archívnych dokumentov, vydávanie časopisov, publikácií a zborníkov, zverejňovanie informácií na internete, organizovanie

seminárov, prednášok a školení s cieľom oboznámiť účastníkov a najmä mladú generáciu s demokratickým odkazom slovenského národnooslobodzovacieho hnutia proti fašizmu, na financovanie mzdových nákladov, hospodárskych a správnych výdavkov. **Poskytnúť príspevok SZPB je Ministerstvo vnútra povinné.**

V súvislosti s vyššie uvedeným Sekcia verejnej správy v súlade s čl. 31 Vestníka ministerstva vnútra SR č. 39/2015 o Organizačnom poriadku Ministerstva vnútra SR, na úseku miestnej štátnej správy, samosprávy a zahraničných vzťahov vypracováva návrh rozhodnutia a poskytuje dotácie a príspevky v rámci pridelených rozpočtových prostriedkov podľa zákona č. 526/2010 Z. z. a podľa zákona č. 487/2013 Z. z. V rámci uvedeného sekcia verejnej správy predkladá ministrovi vnútra podklady k rozhodnutiu o poskytnutí dotácie a príspevku. Pri návrhu výšky dotácie a príspevku pre uvedené občianske združenia sa prihliada na počet členov, počet pietnych a spomienkových akcií a primerane k tomu sa prihliada aj na výšku hospodárskych správnych výdavkov. (Uvedené informácie sú čerpané zo žiadostí o dotáciu.) Konečné rozhodnutie o výške poskytnutia dotácie a poskytnutí príspevku je plne v kompetencii ministra vnútra.

Taktiež je potrebné pripomenúť, že aktívnych účastníkov bojov proti fašizmu reprezentuje jedno občianske združenie – SZPB a účastníkov protikomunistického odboja a politických väzňov 3 občianske združenia – PV ZPO, KPVS a SZBPV, čo sa samozrejme prejaví aj na výške poskytovaných dotácií a príspevku.

Ako príklad môžeme uviesť roky 2021 až 2023:

Rok 2021		
Občianske združenie	Počet členov	Počet plánovaných pietnych a spomienkových akcií
PV ZPO	1 046	53
KPVS	1 736	30
SZBPV	943	11
SZPB	18 892	48

Rok 2022		
Občianske združenie	Počet členov	Počet plánovaných pietnych a spomienkových akcií
PV ZPO	1051	53
KPVS	1 693	31
SZBPV	920	9
SZPB	18 602	51
Rok 2023		
Občianske združenie	Počet členov	Počet plánovaných pietnych a spomienkových akcií
PV ZPO	1 032	36
KPVS	1 623	32

SZBPV	911	9
SZPB	18 954	52

Z uvedeného vyplýva, že jednotlivé občianske združenia majú rozdielny počet členov, rozdielny počet aktivít a tiež rozdielne finančné požiadavky, preto poskytnúť dotáciu a príspevok v rovnakej výške uvedeným občianskym združeniam by bolo nezmyselné, nelogické, nespravodlivé a nemalo oporu v zákone.

Žalovaný zdôrazňuje, že Ministerstvo vnútra SR nezaujíma a ani nezisťuje politickú príslušnosť členov jednotlivých občianskych združení.

SZBPB vidí ako príklad porušovania zásady nerovnakého zaobchádzania skutočnosť, že v roku 2021 žiadalo toto občianske združenie Ministerstvo vnútra SR o poskytnutie dotácie vo výške 50 000 Eur, pričom chcelo vydávať periodikum na podporu dodržiavania princípov právneho štátu a podporu súčasnej vlády. Podľa zákona č. 526/2010 Z. z. je možné poskytnúť dotáciu na podporu len takej publikačnej činnosti, ktorá mapuje protikomunistický odboj, boj proti totalite a zločinom komunizmu. **Ministerstvo vnútra SR nemôže a dôrazne odmieta poskytovať dotácie na politické aktivity občianskych združení. Ministerstvo vnútra SR sa taktiež od roku 2020 nepodieľa na spolufinancovaní žiadneho periodika vydávaného uvedenými občianskymi združeniami, nakoľko nemôže zodpovedať a kontrolovať jeho obsah.**

Sekcia verejnej správy Ministerstva vnútra SR pri všetkých úkonoch, ktoré viedli k vypracovaniu návrhu rozhodnutia o poskytnutí dotácií a poskytnutí príspevku postupovala v súlade so zákonmi č. 526/2010 Z. z. a č. 487/2013 Z. z., pričom zásada rovnakého zaobchádzania nebola v žiadnom prípade porušená. Práve naopak sekcia verejnej správy Ministerstva vnútra SR odolala politickým tlakom a pokusom zvýšiť dotáciu pre jedno z občianskych združení.

V.

V uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 16/09 zo dňa 30. apríla 2009 je konštatované: „Subjektívny názor sťažovateľa na diskrimináciu jeho osoby nie je dôvodom na prijatie záveru, že vo vzťahu k nemu mohlo dôjsť k diskriminačnému postupu. Z vnútroštátnej právnej úpravy (do 31. júna 2004 § 13 ods. 7 Zákonníka práce a od 1. júla 2004 § 11 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení neskorších predpisov v spojení s § 13 ods. 5 Zákonníka práce) totiž vyplýva, že dôkazné bremeno v sporoch týkajúcich sa porušenia zásady rovnakého zaobchádzania **nezaťažuje len a výlučne žalovanú stranu, ale zaťažuje aj žalobcu. Žalobca musí prioritne uniesť dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností, z ktorých možno odvodiť, že došlo k priamej alebo nepriamej diskriminácii jeho osoby. Žalobca musí tvrdiť a zároveň aj predložiť také dôkazy (uniesť dôkazné bremeno), z ktorých možno dôvodne usúdiť, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. Súčasne musí tvrdiť, že pohnútkou diskriminačného konania je napr. jeho rasa či etnická príslušnosť (pôvod). Až následne sa presúva dôkazné bremeno na žalovanú stranu, ktorá má právo preukazovať svoje tvrdenia, že neporušila zásadu rovnakého zaobchádzania.**“

V uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn.: 5 Cdo 10/2011 zo dňa 03.10.2011 je konštatované: „*Smernica Rady EÚ 2000/43/EC z 29. júna 2000 sa premietla do Občianskeho súdneho konania SR ohľadne dôkazného bremena v sporoch, kde osoby tvrdia, že voči nim došlo k priamej či nepriamej diskriminácii od 1. júla 2004 aj zákonom o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou (§ 11 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov - antidiskriminačný zákon). V prípade vnútroštátnych právnych úprav (vrátane § 11 ods. 2 antidiskriminačného zákona) platí, že dôkazné bremeno neťaží len a výlučne žalovanú stranu, ale ťaží aj žalobcu. Žalobca musí prioritne uniesť dôkazné bremeno ohľadne skutočností, z ktorých možno odvodiť, že došlo k priamej alebo nepriamej diskriminácii, resp. zásady rovnakého zaobchádzania. Žalobca musí tvrdiť a zároveň aj predložiť také dôkazy (uniesť dôkazné bremeno), z ktorých možno dôvodne usúdiť, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. Súčasne musí tvrdiť, že pohnútkou diskriminačného konania je jeho rasa, či etnická príslušnosť (pôvod). Až následne sa presúva dôkazné bremeno na žalovanú stranu, ktorá má právo preukazovať svoje tvrdenia, že neporušila zásadu rovnakého zaobchádzania. Uvedenú postupnosť prechodu dôkazného bremena zo žalobcu na žalovaného je potrebné pokladať za zrejmu a nespornú. To, či žalobca v takomto spore unesie svoje dôkazné bremeno, záleží od výpovednej hodnoty nim predložených dôkazných prostriedkov. Strana žalobcu je preto na prvom mieste povinná preukázať „zásah na prvý pohľad“ (prima facie), nepostačuje iba samotné tvrdenie žalobcu, či jeho vnútorné presvedčenie alebo vlastný pocit o takomto zásahu. Z uvedeného potom vyplýva, že predložené dôkazné prostriedky by mali mať takú výpovednú hodnotu, aby preukazovali existujúce objektívne okolnosti daného prípadu, pri ktorých bude možné už na prvý pohľad (prima facie) prijať záver o porušení zásady rovnakého zaobchádzania (t.j. o zásahu). Zároveň musí žalobca tvrdiť, že k nerovnakému zaobchádzaniu došlo v dôsledku pohnútky žalovaného o rasovej, či etnickej príslušnosti žalobcu; pohnútku (resp. motív) konania žalovaného žalobca nedokazuje. Ak žalobca nepreukáže, že s nim bolo zaobchádzané neobvyklým spôsobom, teda znevýhodňujúcim spôsobom (t.j. diskriminačne), nemôže byť v spore úspešný.*

Podľa § 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona: „*Dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.*“

Podľa § 2a ods. 9 antidiskriminačného zákona: „*Diskriminácia právnickej osoby je nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k tejto osobe z dôvodov podľa § 2 ods. 1, ak ide o jej členov, spoločníkov, akcionárov, členov jej orgánov, jej zamestnancov, osôb konajúcich v jej mene alebo osôb, v mene ktorých koná táto právnická osoba.*“

Žalovaný zastáva názor, že z antidiskriminačného zákona jednoznačne vyplýva, že **diskriminácia právnickej osoby sa môže prejaviť iba vo vzťahu k jej členom** (v mene ktorých koná táto právnická osoba). Žalovaný sa nemôže dopustiť diskriminovania žalobcu ako právnickej osoby, pretože dôvody diskriminácie podľa § 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona sa môžu vzťahovať len na členov žalobcu v zmysle § 2a ods. 9 antidiskriminačného zákona. Žalobca **neuviedol žiadne dôvody**, na základe ktorých by sa dalo konštatovať, že žalovaný sa **dopustil diskriminačného konania voči členom žalobcu**.

Žalovaný zastáva názor, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, týkajúce sa diskriminácie členov žalobcu. Žalovaný zdôrazňuje, že na účinné uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania je potrebné presunúť dôkazné bremeno na žalovaného, ak je táto

diskriminácia dokázaná, avšak takéto dokázanie diskriminácie členov žalobcu nepostačí len do miery „na prvý pohľad“, v slovenskom klasickom právnom slovníku by sme tento termín mohli priradiť do množiny „náležité preukázanie primerané k etape konania“. Žalovaný musí dokázať, že sa nedopustil porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, ale až po tom, čo samotné porušenie zásady rovnakého zaobchádzania na prvý pohľad dokázal žalobca. Vzhľadom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 16/09 zo dňa 30. apríla 2009 totiž dôkazné bremeno nie je len povinnosťou žalovaného, ale rovnako žalobca musí preukázať ním tvrdené skutočnosti. Žalovaný zastáva názor, že preukázal, že konal v súlade so zákonom. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaný s členmi žalobcu konal v rozpore so zákonom.

VI.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 antidiskriminačného zákona: *„Každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodrzaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie; ak ide o nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti, môže sa tiež domáhať neplatnosti právneho úkonu, ktorého účinnosť bola podľa osobitného predpisu pozastavená.“*

Podľa ustanovenia § 9 ods. 3 antidiskriminačného zákona: *„Ak by primerané zadosťučinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodrzaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku.“*

Žalobca sa žalobou domáha od žalovaného aj zaplattenia nemajetkovej ujmy vo výške 1.000,- EUR. Žalovaný zastáva názor, že ak sa žalobca domáha i zaplattenia nemajetkovej ujmy, je povinný preukázať, že v dôsledku zásahu do jeho práv boli spôsobené také následky, ktoré nie je možné odstrániť inak ako poskytnutím peňažného zadosťučinenia. Žalovaný zdôrazňuje, že nemajetková ujma plní len subsidiárnu funkciu a má nastúpiť iba vtedy, ak sa morálne zadosťučinenie ukázalo ako nepostačujúce. Žalovaný zotrváva na svojom názore, že žalobca nepreukázal, že bolo zasiahnuté do práv na rovnaké zaobchádzanie členov žalobcu, t.j. nepreukázal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Predpokladom vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je taký zásah do práva na rovnaké zaobchádzanie, v dôsledku ktorého došlo k zníženiu dôstojnosti, spoločenskej vážnosti alebo spoločenského uplatnenia poškodenej osoby. Existencia takýchto následkov je povinný žalobca preukázať. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobca neunesol dôkazné bremeno.

Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je majetkovým právom, a preto v zmysle § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka podlieha premlčaniu.

Rovnaký názor mal aj Najvyšší súd SR, ktorý v rozsudku zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 2Cdo 194/2011 konštatoval, cit.: **„Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje. Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby v prípade náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilému**

porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy k takémuto zásahu došlo.

Žalobca v žalobe uvádza „...k porušovaniu zásady rovnakého zaobchádzania pri poskytovaní dotácií vo vecnej pôsobnosti MV SR preukázateľne došlo dlhodobo od roku 2006 a aj naďalej dochádza k diskriminácii SZBPV...“

Žalovaný, v súlade s ustanovením § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, **vznáša námietku premlčania uplatneného nároku** na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v celom rozsahu.

VII.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný považuje žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú, nakoľko žalobca nespĺnil základné predpoklady vyžadované zákonom. Žalovaný ďalej považuje za **neúčelné a nehospodárne, aby súd vo veci vykonal ďalšie dokazovanie** predtým ako sa vysporiada s námietkami žalovaného, ktoré poukazujú na zásadné obsahové nedostatky podanej žaloby.

Žalovaný preto žiada, aby sa súd námietkami vznesenými v tomto vyjadrení **zaoberal ako predbežnými otázkami**, predtým ako začne vykonávať dokazovanie vo veci samej, nakoľko od ich posúdenia závisí opodstatnenosť celého žalobného návrhu.

Na základe vyššie uvedených skutkových a právnych skutočností žalovaný navrhuje, aby súd o žalobe rozhodol nasledovne:

Súd žalobu voči žalovanému z a m i e t a.

JUDr. Katarína Záhorcová

na základe poverenia č. p.: SL-OPS-2021/001914-194 zo
dňa 27.09.2021

Prílohy:

- vestník ministerstva vnútra SR č. 39/2015 o organizačnom poriadku Ministerstva vnútra SR